

Dosarul nr. 3ra-73/20

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul central (jud. A. Motricală)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Viorel Grițco, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Viorel Grițco împotriva Direcției educație Criuleni a Consiliului raional Criuleni, intervenienți accesorii Comisia raională de atestare a Direcției educație Criuleni și Ministerul Educației, Culturii și Cercetării cu privire la obligarea includerii în listele de atestare pentru anul 2016-2017 și atestării în vederea obținerii gradului didactic,

împotriva deciziei din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Viorel Grițco,

constată:

La data de 16 mai 2019 Viorel Grițco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției educație Criuleni a Consiliului raional Criuleni cu privire la obligarea includerii în listele de atestare pentru anul 2016-2017 și atestării în vederea obținerii gradului didactic.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 25 august 2016 a depus un set de documente prevăzute în Regulamentul de atestare a cadrelor didactice din învățământ preșcolar, primar, special, complementar, secundar și mediu de specialitate pentru conferirea gradului II didactic.

A menționat că, la data de 19 aprilie 2017 nu a fost admis la comisia de specialitate pentru prezentarea publică a „Raportului de autoevaluare” din motiv că, nu a fost inclus în lista de atestare.

A susținut că, din răspunsul Direcției educație Criuleni nr. 01-119 din 05 mai 2017 a aflat că, nu are dreptul să participe la atestarea pentru conferirea gradului didactic II, deoarece nu dispune de studii de specialitate/licență și, anume, nu deține diploma de specialitate/de licență în domeniul științelor educației.

A relevat că, Regulamentul enunțat nu prevede că, trebuie să dețină diplomă de licență, dar prevede că, trebuie să ai studii superioare în domeniul de activitate sau la disciplina predată conform diplomei de specialitate.

A declarat că, deține diploma de master în cultura fizică și sport, specialitatea—tehnologia antrenamentului sportiv și conform Hotărârii Guvernului RM nr. 464 din 28 iulie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea ciclului II—studii superioare de master, are dreptul la atestare pentru obținerea gradului didactic.

A solicitat obligarea Direcției educație Criuleni de a-l include în listele pentru atestare pentru anul 2016–2017 și de a fi atestat în acest an.

Prin încheierea din 24 iunie 2017 a Judecătoriei Criuleni a fost atras în proces Ministerul Educației, Culturii și Cercetării în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 16 martie 2018 a Judecătoriei Criuleni a fost admisă acțiunea depusă de către Viorel Grițco, au fost anulate răspunsul Direcției educație Criuleni din 05 mai 2017 și procesul-verbal nr. 3 din 02 mai 2017 al Comisiei raionale de atestare a cadrelor didactice a Direcției educației Criuleni și a fost obligată Comisia raională de atestare a cadrelor didactice a Direcției educație Criuleni să atribuie lui Viorel Grițco gradul de calificare doi.

Prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Ministerul Educației, Culturii și Cercetării, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost remisă cauza spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, prin încheierea din 26 decembrie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul central a fost atrasă în proces Comisia raională de atestare a cadrelor didactice a Direcției educație Criuleni în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Criuleni, sediul central a fost respinsă acțiunea depusă de către Viorel Grițco ca neîntemeiată.

Prin decizia din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Viorel Grițco.

Instanța de apel, făcând trimitere la pct. 11 din Regulamentul de atestare a cadrelor didactice din învățământul preșcolar, primar, secundar, special, complementar, secundar profesional și mediu de specialitate, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr. 336 din 03 mai 2013, a reținut că, Viorel Grițco nu întrunește condițiile regulamentare ori el nu dispune de studii superioare în domeniul 14 „Științe ale educației”, iar diploma de master la specializarea „Tehnologia antrenamentului sportiv”, pe care o deține, nu conferă dreptul de a fi atestat în scopul conferirii gradului didactic doi în lipsa diplomei eventual de recalificare, care i-ar oferi dreptul de a depune cerere în vederea atestării.

Totodată, instanța de apel a reținut că, conform anexei nr. 1 la Legea nr. 142-XVI din 07 iulie 2005 cu privire la aprobarea Nomenclatorului domeniilor de formare profesională și al specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior, ciclul I, diploma de master a apelantului-reclamant la specializarea „Tehnologia antrenamentului sportiv” nu face parte din domeniul 14 „Științe ale educației”. Corespunzător, în scopul atestării în vederea obținerii gradului didactic, apelantul-reclamant urma să dispună de diplomă de recalificare la

domeniul/disciplina predată.

Instanța de apel a conchis că, este întemeiată concluzia primei instanțe, care a constatat că, diploma de master deținută de către apelant-reclamant nu urmează a fi confundată cu actul pentru studiile medii de specialitate (colegiu) și în mod corespunzător, aceasta nu oferă titularului dreptul de a solicita atestarea pentru conferirea gradului didactic în condițiile în care nu a realizat studiile de licență la disciplina pentru care se solicită atestarea, sau nu a prezentat diploma de recalificare pentru domeniul/disciplina predată.

La data de 28 octombrie 2019 Viorel Grițco a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel.

A menționat că, în Regulamentul de atestare a cadrelor didactice din învățământul preșcolar, primar, secundar, special, complementar, secundar profesional și mediu de specialitate, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr.336 din 03 mai 2013 nu este stipulat că, candidatul, pe lângă diploma de master în domeniu, numai decît trebuie să dețină și diplomă de licență în acest domeniu.

A susținut că, conform pct. 21 și 22 din Regulamentul cu privire la organizarea ciclului II – studii superioare de master, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.464 din 28 iulie 2015, în cazul înscrierii în ciclul II de studii superioare la un program de studii diferit de domeniul de formare profesională absolvit la ciclul I de studii superioare, candidații urmează să acumuleze 30 de credite de studii transferabile la disciplinele fundamentale și de specialitate aferente programului de studii pentru care optează, ceea ce reprezintă minimul curricular inițial necesar. Minimul curricular inițial necesar pentru continuarea studiilor superioare în ciclul II la alt domeniu de formare profesională poate fi acumulat parțial sau integral, prin transferarea creditelor acumulate la discipline relevante programului de master, obținute în perioada studiilor superioare de licență. Metodologia de acumulare a minimului curricular se elaborează de către subdiviziunea coordonatoare a programului respectiv pentru fiecare domeniu general de studiu, se aprobă de Consiliul facultății care organizează programul de master respectiv și se publică pe pagina web a instituției de învățământ superior.

A afirmat că, din prevederile legale enunțate rezultă că, diploma de master substituie și diploma de licență.

A declarat că, instanța de apel greșit a făcut trimitere la pct. 11 subpct. 2) și 4) din Regulamentul de atestare a cadrelor didactice din învățământul preșcolar, primar, secundar, special, complementar, secundar profesional și mediu de specialitate, aprobat prin ordinul Ministerului Educației nr. 336 din 03 mai 2013, deoarece cererea sa pentru conferirea gradului didactic doi a fost depusă în conformitate cu pct. 11 subpct. 3) din Regulamentul enunțat și, prin urmare, trebuia să fie examinată în condițiile legii prevăzute.

Prin referințele depuse la data de 12 decembrie și 16 decembrie 2019 Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a solicitat respingerea recursului și

menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Din materialele dosarului rezultă că, decizia instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 30 septembrie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f. d. 185), respectiv, recursul depus de către acesta, la data de 28 octombrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Viorel Grițco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de către Viorel Grițco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Viorel Grițco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Viorel Grițco se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic